

Presentació del llibre "L'església de santa Maria de Bassacs" de Josep Busquets i Castella, amb motiu del cinquantenari de la seva benedicció. 1962/2012.

En l'avinentesa de celebrar-se el cinquantè ANIVERSARI DE LA BENEDICCIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE BASSACS. S'ha cregut oportú esbrinar entre la documentació conservada les causes que propiciaren la construcció aquets temple tan singular, obra d'un jove arquitecte gironellenc: Ramon Masferrer Homs.

I s'ha descobert que Mn. Pere Vilà, que era un zelós pastor del seu ramat, considerant que tenia poc control sobre el nombrós grup de fidels que vivien a Cal Bassacs, a l'any 1954 es decidí a demanar al bisbe Vicente Enrique Tarancón, que hi destinés un prevere. Però topava amb un "petit" problema; no es disposava d'una església adient, ja que les celebracions litúrgiques s'havien de realitzar a la capella del torre de l'amo, de reduïdes dimensions.

Calia construir una església nova, capaç d'acollir tota la feligresia de Cal Bassacs, i això a mitjan dels anys cinquanta, quan el país es recuperava lentament dels estralls de Guerra Civil.

Per altra banda, Mn. Pere Vilà

no volia perdre la seva influència sobre una part important dels seus feligresos i exigia que aquets església fos una filial de la parro-

quial de Gironella. Els amos de les dues fàbriques estaven disposats a col·laborar però volien que l'església es convertís en parròquia, perquè no quedés sota la seva responsabilitat...

Aquest petit llibre mira d'explicar aquets i altres tràfecs ocorreguts en la construcció de l'església, l'activitat parroquial que s'hi ha realitzat i l'actuació dels sacerdots que l'han regida.

L'EROL, 30 ANYS: locals, comarcals, nacionals i globals!

L'EROL va sortir el carrer el dia de Sant Jordi de 1982. El vem anar a buscar a una impremta de Manresa que treballava en uns baixos prop del Puerto Rico i de la que fou la primera casa del Regió7. Ens va tocar esperar molt més del que ens pensàvem per què encara no l'havien acabat de plegar i grapar en la seva totalitat: ens hi vam haver d'agafar per poder guanyar temps i distribuir-lo per tots els pobles del Berguedà: des de Puig-reig a Castellar de n'Hug, des de Borredà a Montmajor.

De Manresa vem sortir carregats d'EROLS i tard, carregats també d'il·lusió i de ganes de fer el segon EROL que havia de superar les deficiències innegables dels primers, sobretot quan a la mala qualitat de la impressió. Son molts els que ens han dit, al cap dels anys, que el van comprar per curiositat i que no es pensaven pas que veurien el segon número; altres més optimistes, ens donaven uns quants anys de vida.

Trenta anys i més de cent EROLS és molt més del que érem capaços d'imaginar aquella colla de nois i noies que acompanyats d'una colla de més grans, ens vam creure i ens vam il·lusionar amb el projecte que el Jordi Puntas ens va dibuixar. Ho va fer per primera vegada un capvespre de divendres del mes d'octubre a l'entorn de la taula de la sala de reunions de l'Ajuntament de Berga. Després la va anar cons-

truïnt i definint en tots i cadascun dels seus apartats.

El pas del temps li ha donat consistència, amb l'aportació de centenars de persones, des dels col·laboradors, anuncians, els diferents consells assessors i sobretot el consell de redacció que ha comptat amb un nucli de fidels que ho han aguantat tot, sempre al costat del Ramon Viladés.

Ens hem fet grans amb L'EROL. La digitalització i la seva presència a Internet li ha obert nous camins i noves oportunitats, ha transformat el seu horitzó: a mesura que la revista perd subscriptors i vendes, augmenta el nombre de consultes i la seva presència en el món es més forta que mai. Ara sabem que tenim lectors en tots els continents, que la revista es consultada i citada, i per tant que val la pena continuar. Les noves tecnologies fan que L'EROL arribi més lluny que mai en format digital però també es continua trobant a les principals llibreries de la comarca. Sens cap mena de dubte el mitjà de comunicació que parla del Berguedà, des del Berguedà, en català i per a tothom: locals, comarcals, nacionals i globals!

Fe d'errades de l'EROL de la Fia-Faia.

En l'anterior dossier dedicat a la Fia-faia es van escapar algunes errades, és imprescindible precisar:

- En l'article de Nicolàs Viso, el tres darrers paràgrafs no hi anaven.
- El peu de la foto de la p. 12 és "fallaire", i l'autor és Benigne Rafart.
- La coordinació del dossier va ser realitzada tan sols per en Xavier Pedrals.